

כל המנחות פרק ראשון מנחות ד.

מסורת הש"ס

[illegible]

ה' י' שניו קודש כ"י [ג:] ושיניא דרשני
מחשבה דמיכרל [א] פסל רחמנא שלל
יריה רחמנא לא ישיס עליה [א] לבונה
עפרא פסולה שלל למה [א] אף פיה
מפחית מעות למנות טומא [א] ויהוה
מנחות יוחר מן השעורים יפלו לגדבה
ידיעו שלש עשרה שפופות שהיו
מתקדש והיו נטלים בהן אותן מעות
היו עשירי מזהב שניין היו קונין מהן
הששים לעולות הנשר לשם והעורות
ההנים וקרי להו נדבת ציבור: שון
מזיב כה. מוכרת שון ובתטחא נמי
מזיב וזוהא נתן לכל שללח את שון
עשרה: מה חטאת מוכרת נדבה.
דחמר בשליה ודל חטאת במסכת
מורה (דף ג:) ו' מדרש דרש יסודע
הסבן כסף אשם וכסף חטאות לההים
[א] דבר הנא ממזרח חטאת ממזרח
[א] יסודע חטאת [א] ועורות לההים:
ומו: ו' היא שביב ו' היא ציאה.
קפורה חטאת וטומא (מה שביב חולץ
שפורה שומר וטומא יסודע) אלמלא
מקנין ג"ס כה"ג ואש"ג ללא דמו
מיטוב הואיל שיהיה לשון ביאת
ציתין ון ירש לשמות חתרים אלל זה
קול מעונו דשמיטת קול. דשמיטת
קול חטאת חטאת. מגנן. חטאת
מזר מחטאת [א]: דכסיב כה"ג.

[illegible]

עוֹלָה דַּעֲדוּיִן אַס אַס עֵלָיו וְצֵי עֲקוּרֵי
כָּל כְּתָה לֵּלָה עֲקָר מִיָּה עַס אַס לֵּל כָּל
אֶחָד. אַל תִּסְטֹר הוּא: פְּסוּלָה. מִהֲקִטְרֵי וּ
עֵס. עוֹר. עוֹר עֲטָה מִצִּי אַס לֵּלָה
צִיבִי כֶּסֶס נִשְׁמָו לֵאסֵס הוּיִמִּס וְ

לֵּלָה לִשְׁמָו כֶּסֶס רִמְמָה הוּא וְכִי מִימְמָה
לֵּלָה אִהוּא דִּלָּס לֵּלָה מַעֲבֵד הוּא דִּלָּה
וְהוּא דִּרֵּס בְּצִי"ח הוּא קִרְב יֵצֵן מִתְּמִרְתָּה
יִפְעִין מִיָּה מִשּׁוּם לֵּלָה שִׁמְעָה לְהוּ לֵּשׁ
לֵּלָה דִּרֵּס בְּצִי"ח לִמְעוּטִי אַס עוֹר וְ
אִהוּא פִּרְט לִשְׁמִעָתָה שְׁלָה לִשְׁמָה גִּרְאֵלָה
וְיִמְוִינֵן קָה דִּרֵּס הוּקִטְרֵי אֲמוֹס הִכְתֵּן קֵה
קִינָה אַס הוּא אַס אִשְׁכָּס שְׁלֵי"ח: הוּא
עֵס עוֹר וְיִמְלֹרַע מִכְּסֵּס אִשְׁכָּס (גִּס וְ)
צִיבִי אֲמִי הֵל דִּמְנִי פִּקְסִיס כֶּסֶס

יִמְוִינֵן יִכּוֹל שִׁנֵּי מִרְבֵּה אִשְׁכָּס דִּרֵּס אִשְׁכָּס מִי
דִּלָּה לְהוּ מִי. לִכְרִיב כֶּסֶס וְיִמְלֹרַע אִשְׁכָּס

ליה לא מתקמר [ח' דר"ש]
 וזאת היתה תורתו
 כי תעשה ה' (ויקרא ה') מה
 וזה שלא לשמה: מופרש נדבכה.

מה לי א"ר שמעון מ
 מחשבה דמינכרא לא
 דמינכרא הוא או דיל
 דכתיב וזאת תורת
 אמר ליה כלום הנע
 כרבה לא משני ליה
 כרבא לא משני ליה
 תורת החמאת כרב א
 קושיא דרב אמאי כרב
 חומא ומנחת קנאות:
 חמאת קרייה רחמנא
 ולא יתן עליה לבונה
 מנחת קנאות מנלן דת
 וזאת מנחת קנאות מ
 קאמרת לו מוכרת
 כתיב וזאתה נתן לכב
 מה חמאת מותרת
 מותרת נדבה וכחמא
 שלא לשמה אף מנת
 לשמה אלא מעתה
 לשמו דגמר עון עין

ואין דנין עונו מעון
 יתנא דבי ר' ישמעאל
 זו היא שיבה זו היא
 עונו מעון דשמיעת
 יניד ונשא עונו אלא
 למותר נדבה הוא ה
 גזירה שזה למחצה ה
 ו^ט ושמיט אותה לחמא
 שלא לשמה פסולה
 לשמן בין שלא לשמן
 חומא ומנחת קנאות
 מנלן חמא טעמא
 היא ה"נ הא כתיב ב
 כתיב ביה הוא י^ט
 הקמרת אימורין הוא
 אשם לא נאמר בו ה
 אימורין הוא עצמו
 כשר ואלא הוא למה
 רב י^ט אשם שניתק לו
 לשום עולה י^ט ניתק אי
 הוא בהייתו יתא: א
 שקמצה שלא לשמה
 להתיר ולא התירה וכן

וְלִישְׁתִּימָהּ כִּדְרֵהָ לֵשׁ עוֹלָה
 וְנִשְׁכַּר : דְּלֹאֵר קִרָּה הוּא כְּבוֹיִימוּ
 וְיִירֵהוּ אֵין נֶאֱכָלִין : לְהִסְרִי : חֲדָשׁ :
 לְמַגֵּן מִיִּדֵּי טוֹרָה שְׂטֵרָה דְּכִמְכִּי
 דְּאִשְׁוֹנִים יִפְלוּ וְגו' (בַּמִּדְרָשׁ ו') :
 מִשְׁמַח
 אֵין לִיכְסוּ שֶׁאֵר תַּעֲרֹאֵם מִיִּידֵי
 שְׁפִתָּה בְּפִ"ק דְּזִכְרוֹנִים (ו' כ"ג ו' כ"ד)
 עֲשֵׂא וּמִנְחָתָהּ קִנְאוֹת דִּמְעָבָב כִּדְרֵי
 קְרִיבָה וְיִמְעֹט מִיִּידֵי וְאֵין מִיִּידֵי
 מִזֵּמוּ אֵלֶּה נִשְׁכָּרֵם הוּא עֵשׂ וְשֶׁ
 דְּלֹאֵר קִרָּה מִכְּפָר שְׁלִים אֵין אֵין
 דְּאִסְמַכְתָּהּ בַּעֲלֵמָה הוּא : א
 וְיִירֵהוּ מִבְּחֵה אֵשׁ לֵב אִשִּׁים הוּא (וְיִירֵהוּ)
 א (ו' הוּא) קִרָּב וְאֵין תַּמְרוּכָה
 אִשְׁשֵׁם : שְׂרִיתָה דְּרִיעֵי וְשִׁתָּה
 אֵין שֶׁ (דִּי) תִּגְמִי לְמִיִּידֵי דְּכָל שֶׁ
 מִיִּידֵי אֵלֶּה דְּכִרִּים (ו' ע"ג) :

חמטאות קרייה רחמנא.
דנמיס (דף סו):
דשמעמן לא קלי אלל יליף
תנא דבי רבי ישמעאל.
בסמוך

[illegible][illegible][illegible]

ושאמו צנזור ואלדרכה
 מעונו דשמיעה הקול דש
 דהא דרבי' למומר (ב) דמו
 הוא דגמרי' (ג) לא אשכח
 דשנויות (דף' א) אשכח
 שער' דראש חדש (ב) מ'
המאת טעמא מאי דר'
 דהא.
 נכמה
 דשמע דליפני' עירובא
 דכתיב דהא כלאו וכו'
 דזכנים (דף' א) בשל מקומה
 אליעזר אומר אף האשם
 רבי' 'כוס' תעלה נאמר
 בשמיטה (דף' עד) התם חטאי
 מאי דכתיב דהא היא חטאי
 דהאיה פירקא לר' (סע' א)
 מן הפסח והתעלה לר' יו'
 אחריני ומר' ר' חיים דר'
 אשמיטה (סע' עולה) חטאי
 לר' אשמיטה תעלה נאמר
 וקסא פירושא א"ר מאי
 דלש' חטאי נזיר ומלא
 דכרה ומלר' משום דר'
 חטאת תעלה מורה
 חטאת היינו ודחוקים דהא
 לעכב איהו חטאי דכתיב דהא
 משום דהאמר כ"ה דחטאי
 דחטאי

והמתירין מזנין בבאין ללחץ
ההפכה ממטה ומתה ומה יני-
דו ויפסא ח' ללא דכתיב י-
הדיא גופא ח' קרבה ח'
ואות ללחציות הוא דפסל ר-
והוא גופי קרב עולה לנחמ-
מנשא ועוד י"ל דאין דח-
לח הוא דרשין ק"ו ח'
יציבורים. והא דכתיב ח' קו-
דמיס (בס ו' ספ) פירש בקו-
הוא ח' וע"ג דכתיב אש ח'
הא יב' אש מזער י' כחמא-
ממשע דהוא דכתיב לחא-
ח' קדשים (מסור' ד' ח') במי-
הוא ועוד דכתיב דרש י'
הוא אחלי ח' עולה ח'
חמא ח"מ לכתחילה ח'
אש שמתו בעליו ח'

[illegible][illegible][illegible]

יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל
—
(יִשְׂרָאֵל)
רַמְמָא
אֶשְׁמֵךְ
יִשְׂרָאֵל
שִׁמְעוֹ
לִכְךָ
מִשְׁעֵט
אֶת־יָדְךָ
מִשְׁעֵט
אֶשְׁמֵךְ
יִשְׂרָאֵל
נִזְרָה
שִׁנְיָה
הַנֶּגֶב
יִצְיָה
אֶחָד
יִצְיָה
נִתְּנָה
עֲמֹד
וְלֹא
נִתְּנָה
(2 ב' 2)
הִנֵּה
יִרְאֵה
וְיִתְּנֵה
מִתְּנָה
עֲוִלָה
דְּרֹקָה
שִׁאָה
(1 ב' 2)
נִתְּנָה
כִּסֵּי
מִתְּנָה
מִתְּנָה
מִתְּנָה

מחבר
שמן
שלא
אף
גורבה
פילר
אשם
נורות
אמר
קמא
טאטא
הסיד
טאטא
לשמר
טאטא
שחט
ההיא
ואי
ביה
את
היא
קדש
כזה
שחט
הוא
ליכא
שלא
ישן
אמר
או את
וכזה
ליכא
שלא
קטר
טאטא
אמר
טאטא
דבני
דבני

יֵהָא.
מַה־דִּי
יְרִיבֵי:
עֵצָה:
עֵצ־שׁ
יִזְמַא
ה־מִּ
אֲבֵל
לִיה
וְשִׂיא
רֵאשִׁין
פֿ לֹא
יִיחֹו:
מַעֲשֵׂן
דְּרִבִּי:
עֵי
מִמָּרָא
מַסְנוֹת
טַטֹּא
אֲרַבִּין
וּזְוֹאָה
קִרְבֵּן
הָא
קִרְשׁ
כַּחֲתִיב
שִׁיעִין
ה־רִדִּי
מִי־מִ
שֵׁלֵא

[illegible]